

Porten. Blandt Sygeplejersker og Gangpiger diskuteredes Sagen med en Slags munter Bestyrtelse; men de unge Lægekandidater knurrede lidt, fordi Professorens ikke havde beholdt den gale Mand med det samme. Uviljen vendte sig især mod den »hellige« Overplejerske i Pavillon B, hvem man mistænkte for at staa i Ledtog med ham, og som i Forvejen ingen kunde lide, fordi hun altid holdt sig saa fornemt for sig selv og havde en Maade at lukke Øjnene paa, naar man talte til hende, som om hun trak et usynligt Slør ned for sit Ansigt.

Midt under dette Røre blev der slaaet Alarm i Pavillon C, hvor Jægermester Hagen havde tilhuse. Kort efter, at Professoren havde været inde hos ham, og mens Opsynet et Øjeblik havde fjernet sig fra Gangen, var han forsvunden, og man begyndte at ængstes for, at den nedtrykte Mand havde gjort en Ulykke paa sig selv.

Der blev sendt Folk ud for at søge efter ham overalt paa hele Hospitals-Terrænet. Men da de vendte tilbage uden hverken nogen død eller levende Jægermester, og da det imens var blevet konstateret, at han havde taget baade Hat og Overfrakke med sig, blev man enig om, at han maatte være flygtet. Som Enestue-Patient bar han ikke Hospitalsdragt og kunde derfor med lidt Held nok slippe forbi Portvagten uden at blive opdaget.